

holdes. Beløb, der ekstraordinært udbetales før en lønningsperiodes begyndelse, vil først være skattepligtigt, når arbejdet er udført, idet der først på dette tidspunkt er tale om vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold. Hvis en lønmodtager frivilligt lader sin løn forblive indestående i virksomheden efter det normale udbetalingstidspunkt, må beløbet herefter anses for et lån til arbejdsgiveren, og skattepligten vil indtræde på tidspunktet for den normale lønudbetaling.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer til statskattelovens § 4, litra a)-f).

Efter § 15, nr. 4 omfatter den skattepligtige indkomst værdi af bolig i egen ejendom, dog med den væsentlige undtagelse, at lejeværdien af egen bolig i enfamiliehuse ikke skal beskattes.

Dette er i overensstemmelse med betænkningen fra arbejdsgruppen vedrørende beskatning i Grønland. På side 19 udtales at:

„... man for to- eller flerfamiliehuse med udlejningslejligheder, hvoraf ejeren selv bebor én, har mulighed for at ansætte en lejeværdi af ejerens egen bolig, idet man kan tage udgangspunkt i lejen for de øvrige boliger i den pågældende ejendom og fastsætte lejeværdien for ejerens bolig i forhold dertil.

Derimod kan beskatning af lejeværdi af egen bolig i enfamiliehuse vanskeligt praktiseres, idet der ikke findes nogen ejendomsvurdering, hvortil beregningen af lejeværdien kan knyttes. Dette hænger sammen med, at der ikke findes et egentligt marked for fast ejendom, hvorfor enfamiliehusets værdi i handel ogandel vanskeligt kan fastslås. Hertil kommer, at der heller ikke eksisterer et egentligt pengemarked, hvilket betyder, at man savner en rente, der kan danne udgangspunkt ved fastlæggelse af lejeværdien. Endelig må en beskatning af lejeværdien af egen bolig i princippet forudsætte en mobilitet på boligmarkedet, som i hvert fald ikke i øjeblikket findes i Grønland.

Det er under disse omstændigheder ikke muligt at inddrage lejeværdien under beskatning efter regler svarende til de danske, hvorefter man ansætter lejeværdien til en bestemt procent af ejendomsværdien og indrømmer et standardfradrag for udgifter til reparationer, vedligeholdelse m. v. ...“

Til § 16.

Bestemmelsen i forslaget § 16 medfører, at B-indkomster er skattefri, hvis de tilsammen ikke overstiger et nærmere fastsat beløb. I modsætning til bestemmelsen i kildeskattelovens § 27 går forslaget ud på, at større B-indkomster kun beskattes

i det omfang, de overstiger det skattefrie beløb. Bestemmelsen omfatter enhver form for B-indkomst, herunder indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Som indkomst anses i disse tilfælde bruttofortjenesten før fradrag for driftsomkostninger. Ægtefæller, der sambeskattes, indrømmes ialt 1½ skattefrit beløb. Bestemmelsen finder ikke anvendelse for selskaber og foreninger m. v.

Forslaget kan ikke undgå at medføre formindskelse af skatteprovenuet. Provenutabet vil afhænge af, hvorledes det skattefrie beløb fastsættes. Det foreslås i § 16, stk. 2, at beløbet skal fastsættes af ministeren for Grønland inden for rammen 1.000 til 4.000 kr. årligt. Under hensyn til størrelsen af det skattefrie beløb for B-indtægter vil de enkelte kommuner imidlertid kunne regulere provenuet gennem fastsættelsen af personfradragets størrelse.

Til § 17.

Forslagets § 17 indeholder bestemmelser om et standardfradrag, som alle skattepligtige skal være berettigede til at foretage. Standardfradraget udgør 4.000 kr. årligt. For ægtefæller, der sambeskattes, er beløbet dog 6.000 kr.

Den længstlevende ægtefælle, der beskattes af afdødes indtægter, jfr. forslaget § 11, skal i det indkomstår, hvori dødsfaldet finder sted, have beregnet standardfradrag efter reglerne for sambeskattede ægtefæller.

Fradraget træder i stedet for samtlige ligningsmæssige fradrag, herunder fradrag for driftsomkostninger. Hvis den skattepligtige kan dokumentere, at de ligningsmæssige fradrag, der tilkommer ham efter de øvrige bestemmelser i lovforslaget, tilsammen overstiger standardfradraget, kan han fratække dette større beløb.

Da standardfradraget også skal omfatte lønmodtagers driftsomkostninger, er der ikke i forslaget givet regler om et særligt lønmodtagerfradrag. For selvstændige erhvervsdrivende og for selskaber m. v. må det antages, at standardfradraget normalt ikke vil blive anvendt, idet driftsomkostningerne må forventes at overstige fradraget. For de mindre erhvervsdrivende kan det dog tænkes, at det vil være mest fordelagtigt at benytte standardfradraget.

Til § 18.

Bestemmelsen i forslaget § 18 svarer til statskattelovens § 6. Afskrivningsreglerne forudsættes gennemført ved bekendtgørelse, således at de mere smidigt vil kunne tilpasses samfundsudviklingen.

Efter § 18, nr. 2 er der ikke adgang til for ejere af enfamiliehuse at fradrage udgifter til forsikring, reparation og vedligeholdelse af ejendommen ved